

[Martin Sørensen (Peterslund).]

de Havne, vi har, Esbjerg, Thyborøn, Hanstholm, Hirtshals, Skagen og Frederikshavn. Alle er de Udfaldsporte til det store Hav, hvor Fiskerne ikke som paa Landjorden møder noget Skel, hvor den enes Ejenomsret ender og den andens begynder.

Jeg fremsætter disse Bemærkninger for at begrunde, hvorfor jeg trods alle Betæneligheder ved det store og dyre Lovforslags Gennemførelse vil stemme for det.

Forslaget er vel forberedt, alle nødvendige Oplysninger er tilvejebragt. Det er behandlet i en Kommission, Limfjordskommissionen, bestaaende af en lang Række sagkyndige, Repræsentanter for Erhvervene samt 4 Repræsentanter for Rigsdagens Partier. Kommissionsbetænkningen er en tyk Bog paa 598 Sider, ledsaget af mange Bilag med Kort og tekniske Oplysninger; den er med Bilag tilstillet samtlige Medlemmer af Rigsdagen, og der vil derfor ikke være Anledning til her at ofre den en nærmere, detailleret Omtale. I øvrigt har Repræsentanter baade for Folketing og Landsting været oppe at bese Forholdene paa selve Aastedet, en Foranstaltning, der, tror jeg, har været til megen Gavn, og som de paa-gældende har været glade for.

I sin store Tale i Folketinget ved Lovforslagets Fremsættelse den 8. Marts — den staar i Folketingstidende Sp. 3080 ff. — redegjorde den højtærede Minister for offentlige Arbejder meget udførligt for Udviklingen ved Thyborøn og Limfjordstangerne gennem Tiderne, en Tale, der afgiver et værdifuldt Kildemateriale til Oplysning om Menneskers Kamp mod Vesterhavets Fremtrængen og Ødelæggelse gennem Tiderne, om hvilke Farer der i Dag truer det vestlige Jylland, samt om, hvilke Forholdsregler den højtærede Minister vil foreslaa til Beskyttelse af Kysten og Indsejlingen til Thyborøn og Limfjorden.

Af Kommissionsbetænkningen saavel som af den højtærede Ministers Fremsættelsestale i Folketinget og hans Tale her i Dag fremgaar, at alle ansvarlige Instanser nærer nogen Betænelighed ved Gennemførelse af nærværende Lovforslag, men at de efter samtlige foreliggende Omstændigheder anbefaler og tager Ansvar for, at det gennemføres som det bedste af samtlige fremkomne Forslag, et Forslag, der, om end det ikke helt tilfredsstiller alle de forskellige Interesser, der knytter sig til Thyborønsspørgsmaalet, dog har vundet Tilslutning hos Thyborønfiskerne, Limfjordfiskerne, Skibsfarten, Havnebyerne og Landbruget.

Jeg hørte til det Mindretal i Kommis-

sionen, der afgav en Særindstilling om Thyborøns Bevarelse, hvis det var teknisk muligt; i alle Tilfælde fandt jeg, at den sejlbare Forbindelse mellem Limfjord og Vesterhav maatte bevares. Jeg havde haabet, man foreløbig kunde undgaa de store bekostelige Foranstaltninger med Sluse o. s. v. og blot kunde forlænge og forstærke de to Moler, der beskytter Indsejlingen til Thyborøn. Distriktsingeniør Bondesens Bemærkninger i Kommissionsbetænkningen gav mig nogen Anledning til at mene, at dette ogsaa var teknisk gennemførligt. Flertallet af de sagkyndige Teknikere gik imidlertid imod, og Lovforslaget her indeholder intet om Moleforlængelsen som en første Foranstaltning til Iagttagelse af Virkningerne af denne Forlængelse.

Vi er mange her paa Rigsdagen saa vel som i Fiskerkredse i Thyborøn og ved Limfjorden, som ikke helt føler os overbevist af Teknikerne, der hævder, at Moleforlængelsen kun kan ske i Forbindelse med Anlæg af Sluse m. v. Det er nærmest af Hensyn til de store Udgifter ved Anlægget af Slusen og dens Vedligeholdelse, Udgifter, som jeg tror tidligere beregnedes til 68 Mill. Kr. og nu nærmer sig 100 Mill. Kr., at jeg mente, det var et Forsøg værd at foretage Moleforlængelsen først; Slusen kunde saa senere bygges, naar man havde gjort sine Erfaringer med Forlængelsen af Molen.

Som Landmand har jeg ikke noget at indvende mod Sluseanlægget, der formentlig vil formindske selve Toppen af Højvande i Limfjorden. Men efter at have erfaret, at man under stærk Vestenstorm for at hindre Opsugning i Bækkenet bag Thyborønindsejlingen tænker paa at aabne Sluseportene, for at Vandet kan faa frit Løb gennem Kanalen til Fjorden, og at selve Lysningen i Gennemstrømningslusen er meget større end efter det første Forslag, saa at Vandet frit kan løbe gennem Kanalen ind i Limfjorden, er jeg lidt mindre optimistisk med Hensyn til Hindring af Oversvømmelser af vore lave Arealer. Det er naturligt, at det er ved Vestenstorm, der er Højvande, og naar der er Højvande i Havet, vil det hurtigere udlignes gennem Gennemstrømningslusen og naa ind i Fjorden, hvor vi vil faa om ikke samme, saa omtrent lige saa meget Højvande.

Ved Overvejelsen af, hvorvidt det skønnes forsvarligt at gennemføre et saa stort og bekosteligt Forslag, maa Hovedvægten naturligvis lægges paa Bedømmelsen af, hvorvidt Moler, Dæmning og Sluse kan antages at holde og modstaa Havets Angreb i en længere Aarrække, saa at Vedlige-